

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Dr. Willmar Schwabe GmbH & Co.KG

Strona pozwana: Queisser Pharma GmbH & Co. KG

Sentencja

- 1) Artykuł 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 107/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 stycznia 2008 r., należy interpretować w ten sposób, że ustanowiony w nim wymóg, zgodnie z którym wszelkim odniesieniom do ogólnych, nieswoistych korzyści wynikających ze stosowania danego składnika odżywczego lub danej żywności musi towarzyszyć konkretne oświadczenie zdrowotne zawarte w wykazach, o których mowa w art. 13 lub 14 tego rozporządzenia, nie jest spełniony w wypadku, gdy na opakowaniu suplementu żywnościowego, na przedniej stronie, znajduje się odniesienie do ogólnych, nieswoistych korzyści wynikających ze stosowania danego składnika odżywczego lub danej żywności dla ogólnego stanu zdrowia, podczas gdy konkretne oświadczenie zdrowotne, które ma mu towarzyszyć, znajduje się tylko na odwrocie opakowania, a między nimi nie jest ustanowiony wyraźny związek, jak na przykład poprzez zastosowanie odsyłacza w postaci gwiazdki.
- 2) Artykuł 10 ust. 3 rozporządzenia nr 1924/2006, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 107/2008, należy interpretować w ten sposób, że odniesienia do odniesienia do ogólnych, nieswoistych korzyści wynikających ze stosowania składnika odżywczego lub żywności dla ogólnego stanu zdrowia i związanego ze zdrowiem dobrego samopoczucia muszą być uzasadnione dowodami naukowymi w rozumieniu art. 5 ust. 1 lit. a) i art. 6 ust. 1 tego rozporządzenia. W tym celu wystarczy, by takim odniesieniom towarzyszyły szczególne oświadczenia zdrowotne zawarte w wykazach, o których mowa w art. 13 lub w art. 14 tego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 392 z 29.10.2018.

**Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 30 stycznia 2020 r. – České dráhy a.s. / Komisja Europejska
(Sprawy połączone C-538/18 P i C-539/18 P) (¹)**

[Odwołanie – Konkurencja – Rozporządzenie (WE) nr 1/2003 – Artykuł 20 ust. 4 – Decyzje w sprawie kontroli – Obowiązek uzasadnienia – Poszlaki o wystarczająco poważnym charakterze świadczące o istnieniu naruszenia reguł konkurencji – Dowody uzyskane w sposób zgodny z prawem – Kontrola nakazana na podstawie informacji pochodzących z wcześniejszej kontroli]

(2020/C 137/20)

Język postępowania: czeski

Strony

Wnosząca odwołanie: České dráhy a.s. (przedstawiciele: K. Muzikář, J. Kindl, advokáti)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Rossi, G. Meessen, P. Němečková i M. Šimerdová, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołania zostają oddalone.
- 2) České dráhy a.s. zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 392 z 29.10.2018 r.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 5 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresní soud v Ostravě – Republika Czeska) – OPR-Finance s.r.o. / GK

(Sprawa C-679/18) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 2008/48/WE – Umowy o kredyt konsumencki – Artykuł 8 – Obowiązek oceny zdolności kredytowej konsumenta – Przepisy krajowe – Możliwość powołania się na przedawnienie wobec podniesionego przez konsumenta zarzutu nieważności umowy – Artykuł 23 – Sankcje – Skuteczny, proporcjonalny i odstraszający charakter – Sąd krajowy – Zbadanie z urzędu poszanowania tego obowiązku]

(2020/C 137/21)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Okresní soud v Ostravě

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: OPR-Finance s.r.o.

Strona pozwana: GK

Sentencja

Wykładni art. 8 i 23 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG należy dokonywać w ten sposób, że wymagają one, aby sąd krajowy zbadał z urzędu, czy nie nastąpiło naruszenie ciążącego na kredytodawcy przedumownego obowiązku przeprowadzenia oceny zdolności kredytowej konsumenta, określonego w art. 8 tej dyrektywy, i wyciągnął wynikające z prawa krajowego konsekwencje w wypadku naruszenia tego obowiązku, pod warunkiem że sankcje odpowiadają wymogom wspomnianego art. 23. Wykładni art. 8 i 23 dyrektywy 2008/48 należy dokonywać również w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, na mocy których naruszenie przez kredytodawcę przedumownego obowiązku przeprowadzenia oceny zdolności kredytowej konsumenta podlega sankcji w postaci unieważnienia umowy kredytowej wraz z obowiązkiem zwrotu kredytodawcy przez konsumenta kwoty głównej kredytu w terminie odpowiadającym jego możliwościom jedynie pod takim warunkiem, że konsument powoła się na tę nieważność przed upływem trzyletniego terminu przedawnienia.

(¹) Dz.U. C 25 z 21.1.2019.